

молоді опиняється низка ключових аспектів, розуміння яких необхідне для вирішення в країні вже, на жаль, традиційного «мовного» питання, зокрема щодо: сформованості в народі й еліті «мовного патріотизму» та його впливу на захищеність держави (Г. Ващенко, М. Грушевський, І. Огієнко, С. Русова, Г. Сковорода, В. Сухомлинський, К. Ушинський), впливу мови на духовний розвиток людства (В. фон Гумбольдт), взаємного зв'язку мови, раси й культури (Е. Сепір, Й. Гердер, Б. Уорф), націєтворчої функції мови (В. Бадер, О. Гончар, Д. Донцов, М. Драгоманов, А. Зеленько, В. Іванишин, Р. Кісь, Л. Масенко, В. Москалюк). Отож, тепер не рідкістю будуть випускники, позбавлені низки загальних компетентностей, необхідних для реалізації головної функції вищої освіти – забезпечувати не лише економічне зростання країни, але й суспільну злагоду в ній шляхом прийняття рішень репрезентативними органами на всіх рівнях за участю всіх верств суспільства [1, п. 16.7].

Висновок. Українська мова в Україні має дві серйозні проблеми. Внутрішня загроза детермінована сильною інерцією постколоніального українського суспільства та його еліти, які роблять українську мову незахищеною перед лицем зовнішньої загрози – потужної інформаційної глобалізації. У вищих негуманітарних закладах освіти існує також проблема дисбалансу професійного та соціогуманітарного компонентів формування особистості студента як перспективного джерела української еліти. Несформована або деформована національна ідентичність сучасних українців в умовах активного поширення ідей європоцентризму загрожує українській мові послабленням її головної функції – ідентифікатора нації, покликаної забезпечувати її автентичну привабливість для країн світу.

Список використаних джерел:

1. Цілі сталого розвитку 2016-2030 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.
2. Ващенко Г. Виховний ідеал / Г. Ващенко. – Полтава: Ред. газ «Полтавський вісник». – 1994. – 191 с.
3. Грушевський М. С. Суспільно-політичний і церковний устрій і відносини в українсько-руських землях XIV–XVII віків: (Історія України-Руси): твори в 11 т. (12 кн.) / М. С. Грушевський. – К.: Наукова думка, 1994. – Т. V. – 704 с.
4. Быков Н. П. Князья Острожские и Вольнь. Введение в историческую записку «Пятидесятилетия Острожского Св. Кирилло-Медоидиевского братства» / Н. П. Быков. – Пг., 1915. – 60 с.
5. Полонська-Василенко Н. До середини XVII століття: (Історія України): твори в 2 т. / Н. Полонська-Василенко. – К.: Либідь, 1992. – Т. 1. – 588 с.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Жулківська А. М.,

*старший викладач кафедри іноземних мов факультету маркетингу
КНЕУ ім. Вадима Гетьмана*

Вступ. Сучасні інформаційні технології є могутнім інструментом прискорення прогресу в усіх сферах розвитку суспільства, визначаючи

конкурентоздатність країни, регіону, галузі, окремої організації чи освітнього закладу. Вони дають можливість створювати, зберігати, переробляти інформацію і забезпечувати ефективні способи її подання споживачеві.

Стрімкий розвиток інформаційних технологій не може оминати таку важливу сферу діяльності, як сучасна освіта. Це обумовлює використання інформаційно-комунікаційних технологій в процесі навчання взагалі, та у процесі навчання іноземної за професійним спрямуванням у ВНЗ зокрема.

Впродовж останніх двох десятиліть спостерігається нагальна потреба у переході від традиційних технологій навчання у вищій школі до впровадження сучасних освітніх технологій, а саме програмних та телекомунікаційних засобів навчання.

Проблемою використання інформаційно-комунікаційних технологій та їх застосуванням у навчальному процесі займалися такі українські науковці, як В. Ю. Биков, О. М. Бондаренко, Я. В. Булахова, В. Ф. Заболотний, А. В. Зубов, Г. О. Козлакова, О. А. Міщенко, О. П. Пінчук, О. В. Шестопад та ін. Серед іноземних фахівців, які досліджують дане питання можна відзначити Е. Венгер, К. Свон, В. Тініо (США) та ін.

Метою статті є аналіз та можливості застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та ресурсів на заняттях з іноземної мови за професійним спрямуванням, а також виявлення їхніх переваг і недоліків.

Результати теоретичного дослідження. Специфіка вищої школи полягає в тому, що вона є, з одного боку, споживачем, а з іншого боку – активним виробником інформаційних технологій. Для того, щоб з'ясувати роль інформаційних технологій у вищій школі, розглянемо суть цього поняття.

Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) – це загальний термін, який підкреслює роль уніфікованих технологій та інтеграції телекомунікацій, комп'ютерів, підпрограмного забезпечення, програмного забезпечення, накопичувальних та аудіовізуальних систем, які дозволяють користувачам створювати, одержувати доступ, зберігати, передавати та змінювати інформацію [4]. Іншими словами ІКТ складається з інформаційних технологій (ІТ), а також телекомунікацій, медіа-трансляцій, усіх видів аудіо і відео обробки, передачі, мережових функцій управління та моніторингу. Вираз вперше було використано в 1997 році у доповіді Д. Стівенсона для уряду Великобританії, який посприяв створенню нового Національного навчального плану Великої Британії в 2000 році [5].

Для того, щоб правильно побудувати навчальну роботу з використанням ІКТ, потрібно дотримуватись певного порядку дій. На нашу думку, основними загальними етапами із впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у процес навчання іноземної мови є:

- ознайомлення викладачів з ІКТ;
- підготовка технічних засобів для подальшої роботи;
- використання перспективних методів навчання;
- підготовка студентів [1].

В умовах швидкого розвитку сучасних інформаційно-комунікаційних технологій першочерговим і найбільш важливим завданням вищої освіти є

підготовка викладачів до професійної діяльності. На даний момент багато викладачів не вміють чи не мають можливості користуватися сучасними технологіями. А в наш час уміння використовувати знання і вміння в сфері інформаційних технологій є одним з найважливіших показників професіоналізму педагогічного працівника.

Суть інформатизації вищої освіти полягає у створенні для педагогів і студентів сприятливих умов для вільного доступу до культурної, навчальної і наукової інформації. Тому для ефективного застосування інформаційних технологій у навчальному процесі потрібно створити електронні навчальні ресурси (ЕНР). На сучасному етапі якість програмно-педагогічних засобів є незадовільною. При цьому найбільш вразливою є не технологічна, а педагогічна компонента навчального матеріалу. Тому існує необхідність розробки цілісної психолого-педагогічної концепції комп'ютерного навчання з урахуванням дидактичних та методичних вимог до електронних навчальних ресурсів [2].

Через те, що процес налаштування спеціального порталу та створення лабораторій для його користування, як студентами, так і викладачами, вимагає певних витрат часу, коштів та фахівців для його створення й постійної підтримки роботи даного порталу, з одного боку, спричиняє конфлікт між вимогами часу до сучасного навчання та, та з іншого боку, реальною ситуацією у ВНЗ [3]. Така робота вимагає необхідних не лише спеціальних навиків та умінь як у викладачів, так і у студентів. Крім того має бути проведена необхідна підготовка технічних засобів для подальшої роботи.

Висновки. В наш час інформаційно-комунікаційні технології увійшли в усі сфери повсякденного життя людей. Освіта не є винятком. Особливо важливим є підготовка майбутніх фахівців до роботи в сучасних умовах. Отже, для того щоб студенти мали змогу бути конкурентноспроможним на ринку праці завтра, сьогодні ВНЗ повинен активно впроваджувати застосування ІКТ в процесі навчання іноземної мови за професійним спрямуванням.

Додаткового дослідження потребують такі питання, як підготовка технічних засобів, підготовка викладачів до роботи з ними та методи контролю й оцінки роботи студента при використанні інформаційно-комунікаційних технологій у процесі навчання.

Список використаних джерел:

1. Буровицька Ю.М. Інформаційно-комунікаційні технології у вищих навчальних закладах: алгоритм впровадження / Ю. М. Буровицька // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. – 2016. – Вип. 133. – С. 23-26.
2. Вавилова Г. В. Інформаційно-комунікаційні технології – ефективний педагогічний засіб формування комунікативної компетентності студентів ВНЗ / Вавилова Г. В., Жульківська А. М. // Наукові записки НаУКМА (Серія «Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота». – 2015. – Т. 175. – С. 27-34.
3. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у ВНЗ: суперечність між викликами часу та реаліями (на прикладі англійської мови) // XV міжнародна науково-практична конференція «Конфліктологічна експертиза: теорія та методика» від 26 лютого 2016 року. – К.: НаУКМА, 2016. – С. 58-59.
4. Стрельников В. Ю. Сучасні технології навчання у вищій школі: модульний посібник для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації викладачів МПК ПУЕТ / В. Ю. Стрельников, І. Г. Брітченко. – Полтава: ПУЕТ, 2013. – 309 с.
5. The Independent ICT in Schools Commission. Information and Communications Technology in UK Schools, an independent inquiry. – London, 1997.